

ἔχισε τὸ πανάχραντον αὐτοῦ αἷμα εἰς ἀντάλλαγμα τῆς λυτρώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ν. Σ.

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ

Ὁ σταυρὸς ἐπὶ τῶν θεμελιωδῶν τύπων παντός ἐπὶ τῆς γῆς σχήματος. Ἐν ἅπασιν τοῖς βασιλείαις τῆς φύσεως καὶ ἐν τῇ καθόλου ἱστορίᾳ οὕτως ἐπεκράτησε πάντοτε, καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ μυριοτρόπως κατέδειξεν. Οἱ ἔθνη οἱ ἐν αὐτῷ διέγνωσαν τὸ κράτος τῶν θεῶν τῶν, οἱ δὲ Προφῆται πολλὰ περὶ αὐτοῦ προήγγειλαν. Οἱ Ἀραβες ἠξίουσαν ποτὲ, ὅτι ἡ πρώτη ἐπιφάνεια ἐν σχήματι σταυροῦ διεγράφη, ὅτι τὸ σχῆμα τοῦτο προσέκυψεν ἐκ τῆς ἐπιρροῆς τῶν ἀστέρων συγκρατοῦν ἐν αὐτῷ ἅπασαν τὴν ὄργανι κήν καὶ πνευματικὴν τῆς φύσεως δύναμιν. — ὅτι τὸ σύμπαν, ἀποτελοῦν ἄνω καὶ κάτω κόσμον, ὑπὸ τοῦ μέσου κόσμου διασχιζομένους, ἐκτίσθη κατὰ τὸ σχῆμα ἐκεῖνο, ἅπασαι δὲ αἱ ἐγκόσμοι χῶραι ἐν σταυρῷ ἐπίσης διετέθησαν. Ὁ σταυρὸς ἀπετέλει ἱερόγλυφον παρ' Αἰγυπτίοις ἐμφαίνον τὴν μέλλουσαν ζωὴν ὡς ἐκ τούτου ἅπαντες οἱ θεοὶ αὐτῶν ἐκράτουν τοῦτον ἐν χερσίν.

Καὶ αὕτη ἡ Σίβυλλα πολλὰ περὶ τοῦ συμβόλου τούτου προήγγειλεν ὁ δὲ Μωϋσῆς ἐξεκόνισε τοῦτο διὰ τοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὄψεως. Παντοῦ ἐν τῇ φύσει ὁ σταυρὸς ἐπιφαίνεται· τὰ δένδρα βλαστάνουσι κατὰ τὸ σχῆμα αὐτοῦ, τὰ ἐν τῷ ἀέρι ἱπτάμενα ὄρνεα τὸν σταυρὸν διὰ τῶν ἀναπεπταμένων πτερύγων σχηματίζουσι· καὶ αὕτη ἡ μορφή τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸν τύπον τοῦτον διπλασθή. Ὅταν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους οὗτος βαδίξῃ, καὶ ἐν τοῖς ὕδασι πλέῃ, τὸ σημεῖον τοῦτο πάντοτε ποιεῖ κατὰ τὸ αὐτὸ σημεῖον τὴν γῆν διὰ τοῦ ἀρότρου ἀνασκάπτει· ὅταν δ' ἐπὶ τοῦ πελάγους ἰστιοπορῇ, οἱ ἱστοὶ καὶ τὰ

ἱστία συνέχονται κατὰ τὸ σχῆμα τοῦτο, καθ' ὃ χαράσσεται καὶ ὁ τῆς νηὸς ὁλκός. Ὅτε οἱ Ῥωμαῖοι ἤγειρον τὰ τρώπαιά των, ἐν τῷ σχήματι τούτῳ τὰ ὅπλα ἐξ αὐτῶν ἀνῆρτων· ἐν αὐτῷ δὲ ὁ δεόμενος ἀνατίθησι τὴν προσφορὰν τοῦ εἰς τὸ τῆς λατρείας τοῦ ἀντικείμενον. Τέλος ὁ σταυρὸς ἐστὶ τὸ σημεῖον, δι' οὗ ἡ αἰδὶος νίκη ἐνικήθη, καὶ τὸ αἰδιον ἀνετέθη ἀνάθημα, ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ νέα Πλάσις ἐδημιουργήθη, καὶ περὶ ἧς ἡ νέα ἐποχὴ στρέφεται.

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ)

Ο ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ

Ἡ φιλαργυρία εἶναι τὸ ἀφρονέστερον τῶν παθῶν· τὰ μὲν ἄλλα πάθη ὑπάρχουσι χάριν διασκόσεως, αὕτη δὲ μὲ ταλαιπωρίαν· καὶ ἔλλειψιν διατρέφεται. Ἡ ἡλικία, ἐνῷ τὰ μὲν ἄλλα ἐλαττώματα καταπραΰνη, αὐτὴν ἐπαυξάνει ὅσον ὁ θάνατος πλησιάζει, τοσοῦτοι ὁ φιλάργυρος μετὰ θρησκευτικοῦ ζήλου διαφυλάττει τὸν θησαυρὸν τοῦ ἐγκλείων πᾶν αὐτοῦ ἐλαττώμα ἐντὸς τοῦ χρηματοκιβωτίου τοῦ, ζῇ ἐν υποφίαις καὶ παλμοῖς, φοβεῖται τοὺς κλέπτας, τὰς χρεωκοπίας, τὰς πυρκαϊὰς, καὶ τὴν πενίαν. Ὅποια ζωὴ! δικαίως ὑπὸ τῶν Λατίνων ὁ φιλάργυρος καλεῖται πένης, miser.

Φιλάργυρος τις ἐν ἀγωνίᾳ θανάτου εὗρισκόμενος, ἀνοίξας τοὺς χαλαροὺς ὀφθαλμούς του, εἶδε λαμπάδα ἀμυδρῶς καιομένην, καὶ μὲ τὴν ὑστάτην πνοὴν ἦτις τῷ ἀπέμενε, ἔσβεσε τὸ φῶς ἐκεῖνο καὶ ἐξέπνευσε.

Ἄλλος τις γράφων, χάριν οἰκονομίας μελάνης οὐδέποτε μετεχειρίζετο ὑποδιαστολὰς, λαμβάνων δὲ μέτρον δι' ἐνδύματα, ἠναγκάζετο νὰ διακρατῇ τὴν ἀναπνοὴν τοῦ ὕπως τὴν γαστέρα ἀποκαταστήσῃ μικροτέραν καὶ οὕτως ἐξοδεύσῃ ὀλιγώτερον ὕψασμα.